

x. b. 40.
4066

4066

CIMELIA

Philologia
Grammatica Latina.

Alexandri Gallii: Exercitium secundae partis
Alexandri magistri Johannis de Glogovia.

fragm. finis desit.

Impressum... ad impensas... Joannis Haller...
arte... Casperi Hochfeder 1504 (Cracoviae)

(Fragment obeginuicy karty: Sign. a-a6 (6 kart);
e-e6 (6 kart) oraz S-i3 (2 karty)

Cała dzieło powinno mieć 105 kart nie licząc.
(Sign. a-s)

Ob. Janowski: Nachricht. IV Theil, pag. 110 n.º XXVI.

Gram. 836

4066

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324

102.13

Exercitiū scde par-
tis Alexandri m̃gr̃i
iobis de Blogouia

Cim 4066

ELIOT & CO

1871

Sintaxis commendatio.

Alexandri Gallici quē plurimi

ordinis minor et sacre pagine professorē excellentissimū catha-
logoq; sanctorū inscriptum affirmāt. Secūda pars doctrinalis
sui de artificiosa dictionū constructione ordine et regimine cum
cōpendiosa elucidatione iuniorū institutione p magrū Joan-
nem Blogouiensem in vniuersitate florigera Lracouensi bre-
uiter in vnum recollecta.

Artis grāmaticę precepta Alexander ille gallicus
quem plurimi et despectum et abūtiendū somniant
in secunda parte doctrinalis sui. Artem deniq; re-
gendi construendi et ordinandi dictionum elegan-
tissime edocuit ex proprietatibusq; rerum et modis essendi vt ex
radice precepta et regulas in dialinthetica obseruandas cōscri-
psit: vt id quod artis esset ex natura probaretur. Ille enim na-
ture processus a summo deo institutus nōscitur vt in terrenis et
celestibus regimen et ordo optimaq; rerū vnio inueniret. In
numero enī pondere mensura et ordine omnia constituta diui-
ne tradunt littere et vbi ordo nō est omne bonum abest. Sic et
in arte que naturā imitat vt ille Aristoteles omnīū philosophā-
tium princeps secūdo phisicorū edocuit fieri oportet: vt itaq;
incipientīū et iuniorū animi i dialinthetice preceptis et regulis
et exercitari edoceriq; possent. Ego Magister Iohannes Glo-
gouiensis alme florentissimęq; vniuersitatis Studiū Lracouie
sis maioris Collegij artistarū Collegiatus. pro laude dei glo-
ria: fama q; vniuersitatis nostre et pro iuniorū studentum insti-
tutione questionēs compendiosas cū argumentatōibus in se-
cundaz partem Alexandri Gallici breuiter recolligere institui.
Impressum autē est hoc opus ad impensas optimi humanissi-
miq; viri domini Iohannis Haller Lius Lracouiensis viroz
doctorū fautoris excellentissimi. Arte autē solertis viri Laspai
Hochfeder. Anno xpi Iesu saluatoris currente. 1504. Nunc
vero propositum in nomine eiusdem saluatoris eiusq; genitricis
Marie virginis dignissime. Felicitate incipio.

Proemium.

Arca iniciū secundę partis

Alexandri Querit pmo vtrū scōe partis alexandri
scientia cuius subiectū est pforatōis ad aliam relata
ad dialintheticā habeat reduci. Pro intellectōe questōis mote

Notādum pmo

questio ista tria querit. Pri-
mo querit vtrū noticia scōe par-
tis alexandri debet dici scientia. Scōo querit vtrū pforatōis ad
aliā relata sit subiectū in sciencia scōe partis alexandri. Tercio
querit vtrū sciētia scōe partis alexandri p̄tinet et reduci habeat
ad dialintheticā. Pro pte prima questōis intelligēda Scien-

et de scientia
p̄tinet ad
vtrūq; p̄tinet

tiā postq; alexander in prima pte doctrinalis sui determina-
uit de his q; ad ethymologīā p̄tinet iam hic recto ordine deter-
minat de his q; p̄tinet ad dialintheticā. In p̄ma enī parte de
terminauit de declinatōe nōm et verborū cōiugatōe. Itā in scōa
pte determinat de regimine et p̄structione quē ordinē seruandū
in p̄mio p̄misit cū dixit. Hinc p̄ posse meo vocū regimē refe-
rabo et. Et hic in p̄ncipio partis scōe dicit hic iubet ordo libi
vocū regimē referari. Diuidit itaq; hec p̄a scōa doctrinalis in
duo capitula. Prīmū est de regimine. Scōm de cōstructione
Prīmū incipit ibi. Vult intrāctio. Scōm ibi. Est post p̄dicta
cōstructio iure locanda. Rō autē ordinis quare prius determi-
nat de regimine q; de p̄structione est ista. Iuxta enī Aristotile p̄-
mo methaphisice simpliciora sunt priora cōpositis: cōstat autē q;
regimē ē p̄p̄ietas dictionū simplicīū: cōstructio autē est p̄p̄ie-
tas dictionū adinuicē vnitarū et iūctarū recto ergo ordine p̄-
determinat de regimine et postea de p̄structione. Sequit corolla-
rie q; regimē ad p̄structionem habet se vt inferius ad suū superius
vt scilicet regimē sit inferius et p̄structio superius. Rō q; vbiq;
q; est regimē ibi ē cōstructio sed nō ecōuerso. Inter adiectiū
enī et substantiū est p̄structio vt postea dices: sed inter adiectiū
et substantiū non est regimen vt postea probabitur.

liber adomda
dormula appellat
p̄tinet ad
vtrūq; p̄tinet
grammaticā

quia in hoc
libro
p̄tinet ad
vtrūq; p̄tinet

Notandū secūdo Quia dicitur i

titulo questōis scōe partis alexandri scientia. Scientia capitur
dupliciter. Vno mō p̄p̄ie p̄ habitu speculatiuo qui est de reb;
a natura cōstantibus quaz natura est p̄ncipiū et causa et sic nō
capitur hic sed p̄bia naturalis sic est scientia que ē de his rebus
que p̄ducte et causate sunt ab ope nature vt sciētia libi de celo
est de moto celi. Sciētia libi methaurof de pluuia grandine

scilicet de
p̄tinet ad
vtrūq; p̄tinet
grammaticā

scilicet de
p̄tinet ad
vtrūq; p̄tinet

Proemium.

et terremotu. Rō aut huius quare noticia scōe ptis alexandri nō est sciētia pprie: qz sciētia pprie capta est habitus speculatiuus vt dicef. vj. ethicoz. sed noticia scōe partis alexandri est habitus practicus: patz qz noticia scōe ptis alexandri ē de his rebus que sūt z pplentur p liberā nām voluntatē et dependēt ab ope nři intellectus vt d regimine dictionū z pstructionū. Lō ponere aut dictōes ad regimē z pstructionē est opus intellect⁹ dicif em̄ tercio de aīa Lōponere z diuidere ē scōa opatio intellectus habit⁹ aut practicus ē q est de his reb⁹ q sūt p intellectū z liberā nām voluntatē. Alio mō capiē sciētia cōiter p habitū speculatiuū vel practico nō curādo an sit de his rebus q pstant ab ope nature vl ab ope intellect⁹ nři z sic oīs notitia xā dī sciētia: et isto mō capiē hic. Sequit corollarie q originalit regimen z pstructio est a re z mōis essendi lz ppletue sit ab intellectu patz pīa ps qz regimē z pstructio dūf ex pportōe modoz scādi vt postea dicēf: mōi aut scādi causant ex mōis intelligēdi lz mōi intelligēdi a modis essendi g a pīo ad vltimū regimē et cōstructio mediate z remote causant a mōis essendi. Scōa ps ptz qz intellect⁹ ē causa efficiēs z extrinseca regimis z pstructionis

Notandū scio. (vniēs vnū pstructibile cū altero Pro scōa pte questōis intelligēda.

Qz pforatōis psideat dupl. Vno mō absolute q ad ei⁹ modū scādi essentialē z accitālē nō in habitudine z in respectū ad al terā dōem cū qua cōstituit regimē vl cōstructionē z isto mō pforatōis ptinet ad ethymologā. In sciētia em̄ donati q est ethymologie psideatōis sbiectū est pforatōis psideata ad ei⁹ modū scādi absolute. Alio mō pforatōis psideat in respectū z habitudine ad aliā dōem cū q pstituit regimē z cōstructionē z isto mō psideat hic z i dyasynthetica z sic hic assignat p sbiecto. Sequit corollarie q diuerse sciētie pnt psideare idē sbiectū materiale lz nō formale. Rō qz sciētie nō distinguūt penes sbiecta materialia sed formalia. mō rō materie ē cōuenire. Rō aut forme ē separe et distinguē. Sequit corollarie scōo q aliter determinat de pteorōis in sciētia donati z aliter hic in sciētia secūde ptis alexandri pz qz in sciētia donati determinat de pteorōis absolute q ad eius modū scādi: sed hic in sciētia scōe partis de

Notandū qarto (terminat d pteorōis relata ad aliā z vltimo p tertia pte qstōis intelligēda q querit Vltz sciētia scōe ptis alexandri habeat reduci ad dyasynthetica. Notandū q dyasynthetica ē etiā ps grāmatice et

Proemium.

describit sic dyasynthetica ē ps grāmatice artificialē z cōgruā cōpositiōem dōnū ofidēs vt ex eis fiat orō pgrua z pfecta scōs regulas deputatas: hāc aut ptem grāmatice originaliter ponit pulcian⁹ pīo z scōo minor Alexander aut obrogatū quorūdā qd pulcian⁹ pīaice edidit ipse mēf. Et in vnū collegit dicif aut dyasynthetica a dya in greco. z qz dya in greco duo scāz g etiā h vocabulū dyasynthetica duplicē hz interpretatōem dia em̄ cūz scribit p i latinū tūc valet tñ sic de: g dyasynthetica tūc dicif a dia qd est de z sin qd est con z thesīs cōpositio quasi sciētia de cōpositiōe suppositi z appositū q est pncipalis pstructio in grāmatice. Scribit aut scōo dya p grecū y z sic dya valet tñ sic duo z sic dyasynthetica dicif a dya qd ē duo et synthesis pstructio q si sciētia de cōstructionē duoz scz suppositi cū apposito. Sequitur corollarie q pncipalis pstructio in grāmatice ē pstructio suppositi cū apposito patz qz sicut est in natura sic ē in arte. dicif em̄ scōo p hicoz ars imitat naturā sed in natura pncipalis cōpositio ē ex materia z forma dicif em̄. 9. methice z scōo de aīa ex materia z forma sit vnū p se g etiā i arte pncipal ppositio z pstructio sit ex supposito qd hz pportōez materie z ex apposito qd hz pportōez

Itis notabilib⁹ sic (or em z rōem forme. natibus ē cōclusio respō

lalis ista. Scōe ptis alexandri scia cuius sbiectū ē pforatōis ad aliā relata reduci hz ad dyasynthetica. Vteritas huius pclōis p pīa pte scz qz noticia scōe ptis alex. sit scia z hz capiēdo sciam cōiter pbat sic. Qis noticia xā certa z euidēs eoz q in ipā tradunt ē scia sed noticia scōe ptis alex. ē noticia certa vera z euidēs eoz q tradūt in scia scōe ptis alex: g noticia scōe ptis alex. ē scia. Abaior pz ex scōo notabili. Abinoz pz ex pcessu autoris vñ dī pīo posterior. Scia ē veroz eternoz z impossibilis se aliū habentiū. Vteritas aut pclōis p scōa pte scz qz pforatōis relata ad aliā sit sbiectū scōe ptis alex. pbat. Illō est sbiectū alicuius scie qd ē pīū in illa scia z sū cui⁹ rōe formali oīa in scia psideat tali z qd ad oīa hnt attributōez sed in noticia scōe ptis alex: pforatōis relata ad aliā ē pīū z sū cui⁹ rōe formali oīa psideatū z ad qd oīa reducūt in illa scia psideata g pforatōis relata ad aliā ē sbiectū scōe ptis alex. Abaior pz ex pditionibus sbiecti vt pz pīo posterior. Abinoz pz qz oīa reducūt ad ptemorōis q hic psideant. Vteritas tercie ptis pclōis scz qz noticia scōe ptis alex: ptinet ad dyasynthetica. Probat dyasynthetica determinat de cōpositiōe artificiali z pgrua dōnū sed in scia scōe ptis alex. deter

Proemium.

minat de regimie z structoe q ouit ex pgrua z artificiali ppositoe deconu adinuice vt postea pbabit pcludit q scia scde ptis alex. pmet ad diallthetica. Ahaioz patet ex notabili quarto et ultimo. Ahaioz pbat in questioe sequenti pz q veritas pclonis.

Arguit pmo Scde ptis alexadri noticia no e scia q pclusio p pta pte falsa pbat asis.

Is scia est eoz q pstant a natura z ope nature sz noticia scde ptis alex. e de his q fabricat p intellectm nfm g noticia scde ptis alex. si est scia. Ahaioz q scia est de reb naturalib quaz pnci pnt est natura vt pbat. 6. ethicor. Ahaioz q noticia scde ptis alex. e de regimie z structoe mo regimie z structio depedent ab intellectu nfo Intellectus em n e causa extrinseca efficiens regimis z structois vt patebit inferi Dico vez argumentu pcludit q scia pprie sumpta e de rebus a natura pstantibus mo scia scde ptis alex. si e scia pprie sumpta sed coiter vt pbatu e supius

Ar scdo Noticia scde ptis alex. si e scia pbat sic. Is scia e necessarioz sed noticia scde ptis alex. e

primgenti g noticia scde ptis alex. si e scia. Ahaioz e aristotelis prio posterior. Ahaioz pz q noticia scde ptis alex. est de regimie z structoe mo regimie z structio sunt res ptingetes qz pnt esse z no esse. Dico vez argumentu pcludit q regimie et structio fm se considerata absolute sunt res contingetes sed inqtu resoluit z reducunt in modos essendi rez a quibus originalit cau sant necessitate hnt. dcm em est as q regimie z structio ouit a pportioe modoz pcandi. moi pcandi accipiunt a mois intellige di. moi intelligedi a mois essendi. constat aut q moi essendi rez sunt necessarij. ex quo de ipso est scia z naturalis philosophia.

Ar scio Noticia scde ptis alex. si e scia pbat sic. de vicijs z incogruitatib si e scia sed noticia scde ptis alex. e de vicijs z incogruitatib g noticia scde ptis alex. no e

scia. Ahaioz q scia excludit z extipat vicia scia em e hitus co clusiois scite artificialit z recte demostrete vt pbat. 6. ethicor vbi aut est viciu z incogruitas n e aliqd recte z artificialit demo stratu. Ahaioz q noticia scde ptis alex. e de vicijs z incogruitatib mo figure structois includit aliqd viciu. snt noticia scde ptis alex. e de impedimētis vt postea i fine patebit. Dico q vez argumentu pcludit q noticia scde ptis alex. e de vicijs z incogruitatibus no qdem pncipalit z pmarie sz poti secundario z minus pncipalit. dr em prio de aia eade scia e recti z obliqui. z sexto topicor eade e disciplina oppositor huius z puatois Et sic noti

Proemium.

cia scde ptis alexan. e de vicijs vt meli cognoscere pgruitas

Ar qarto (malum enim non euitatur nisi cognitum: Darfordis si e subiectu in scia scde ptis alex.

g scda ps pclonis no valz pbat asis: nullu subiectu debz excede re limites sz pforois excedit limites igit si e subiectu hz Ahaioz pz ex diffinitoe subiecti z prio posterior dr q qlibet scia hz pprius subiectu. Ahaioz pz in ethimologia etia considerat de pteoratois scia em donati pmet ad ethimologia mo in scia donati pforois nis est subiectu. Dico vez argumentu pcludit q i ethimologia etia pssiderat de pteoratois si tñ eode mo sicut hz q i ethimologia determinat de pteoratois absolute q ad eius modos pcandi abso lute sz h determinat de pteoratois in hitudine z i respectu ad aliud

Ar quinto (cu q pstituit ordem pgrua et perfectam. Darfordis relata ad alia no est hic subie

ctu igit. pbat asis pforois regibilis z structibil e hic subiectu g no pforois relata ad alia. Tenet pna q eiusde scie e tñ vnu sub iectu prio posterior. Ahaioz e iohis moachi i scripto suo super scda pte alex. Dico vez argumentu concludit q eiusde scie pnt esse pla subiecta pueribilia qliter e in pposito qz idez est dicere pforois relata ad alia z pforatois regibil z structibil mo aristo. prio posterior vult q eiusde scie no pnt esse pla subiecta no co

Ar sexto Darfordis adhuc (uertibilia z desperata. si e subiectu in scia scde ptis alex. pbat. omne

subiectu scie debet esse qd vnu z simplex sz pforatois relata ad alia no est qd vnu z simplex g. Ahaioz e aristo. prio posterior z pz q subiectu scie debet esse intelligibile prio posterior sz qdqd intelligit sub roe vnius intelligit. 4. methice g subiectu scie de bet esse qd vnu. Ahaioz qz e pplexu z copositu mo complexu z copositu no est qd simplex. Dico veru argumentu concludit q subiectu scie scde ptis alex. e pplexu q ad vocē non tñ q ad ceptuz ppter em penuria z defectu vocabulor sepi pplexu po

Ar septio (nim pncoplexo z sic ptingit i pposito. Darfordis relata ad alia no e hic subiectu

pbat. vnio vnius ptis cu alia est hic subiectu g. Tenet pna. qz eiusde scie e vnu subiectu. asis pbat. vnio e pmut qd querit in ista scia z oia q hic docet in noticia scde ptis alex. reducuntur z sunt ppter ymione vni ptis cu alia z g vnio vnius ptis cu alia est h subiectu. Tenet pna ex aristo. prio posterior qz subiectu in scia dz esse pmut qd in scia querit z oia dnt reduci ad subiectu. Dico vez argumentu pcludit q vnio vnius ptis cu alia e h sub

Proemium.

lectū loquēdo de subiecto formalit̄ et abstractiue. loquēdo aut̄ de subiecto p̄cretiue et materialit̄ tūc ē p̄sorōis relata ad aliā. mō q̄ n̄ra cognitio incipit a concretis et sensatio. rectius et p̄uenientius p̄sorōis relata ad aliā assignat̄ p̄ subiecto q̄ vniū vniū p̄tis cū aliā l̄ vix q̄ p̄t fieri. Abstractū em̄ et cōcretū sc̄at idē fōalit̄.

Ad octauo

et ultimo. Noticia sc̄e p̄tis alex. si p̄tinet ad diastheticā ḡtercia p̄sorōis est falsa. p̄bat̄ aīe Noticia sc̄e p̄tis alex. p̄tinet ad p̄biam naturalē mō p̄bia naturalis ē diasthetica. p̄bat̄ aīe. q̄ i sc̄a p̄te alex. dant̄ regule quō dcō fcans vna rē regit dcōem fcantem aliā rem vt dicēdo Dcō fcans causam regit ḡtū fcantē effectū mō cognitio cāe et effect⁹ p̄tinet ad p̄biam naturalē vt p̄t sc̄o p̄bicoz. Dico v̄z argumētū p̄cluderet si noticia sc̄e p̄tis esset absolute et p̄ncipalit̄ de rebus mō sc̄ia sc̄e p̄tis alex. ē de rebus ex p̄sequēti et minus p̄ncipalit̄. est em̄ p̄rio de dcōibus et p̄structibilib⁹ quoz vniū regit et p̄struit cū alio l̄ illa p̄structibilia sc̄et res p̄ime. ḡ sc̄ia sc̄e p̄tis alex. est de cōstructibilib⁹ remote tū de rebus et mōis essendi quibus regimen et p̄structio causant̄ sicut a causa mediata et remota vt patebit in questione sequēti.

Utrū regimē

gramaticale q̄d ex p̄portioe modoz fcandi orit̄. Cōueniēt diffinit̄ et in regimē actiū et passiū diuidat̄. Pro intellectōe q̄tōis mote

Notādū ē p̄mo

q̄ questio ista tria q̄rit. Dico quērit v̄z regimen gramaticale oriat̄ ex p̄portioe modoz fcandi sc̄o quērit vniū diffinitō regimē gramaticale sit bñ assignata. Tercio quērit v̄z diuisio regimē gramaticale in regimē actiū et passiū sit bene assignata. Pro intellectōe p̄rie p̄tis q̄tōis in qua quērit v̄trū regimē gramaticale oriat̄ ex p̄portioe modoz fcandi. Notandū q̄ mōi fcandi sunt duplices sc̄z eēciales et accidētales. Modus fcandi eēcialis ē q̄ est de eēcia alicui⁹ p̄sorōis et sine q̄ p̄sorōis nō p̄t p̄stitui vt significare p̄ modū entis et determinate apprehēsiōis ē mod⁹ fcandi eēcialis nois nomē em̄ nō p̄t esse sine isto mō fcandi. Dicit̄ em̄ septio methice. nūq̄ res est sine sua eēcia. Et tal̄ modus fcandi eēcialis ē duplex material̄ siue ḡnalis et formal̄ siue special̄. Ḡnalis siue materialis ē q̄ in plurib⁹ p̄tib⁹ repit̄ q̄ in vna vt significare p̄ modū entis vel sube repitur in noie et etiā in p̄noie et ḡ modus fcandi material̄ siue ḡnalis or. S̄ mod⁹ fcandi sp̄ialis siue formalis ē q̄ est de eēcia p̄tis sed solū repitur in vna p̄te et p̄ hūc vna p̄sorōis distinguit̄ ab alia vt si.

Proemium.

gnificare p̄ modū determinate apprehēsiōis ē mod⁹ fcandi formalis nois. Iste em̄ mod⁹ fcandi solū repitur in noie et p̄ ipm nomē distinguit̄ ab alijs septē p̄tib⁹ orōis. Adod⁹ aut̄ fcandi accidētales ē q̄ n̄ ē de eēcia p̄tis sc̄z ē eēciam et intellectum p̄tis. Nullū em̄ accidēs ē de eēcia rei. Et talis modus fcandi ē duplex sc̄z absolut⁹ et respectiūus. Absolutus ē q̄ variato si variat̄ p̄gruitas vt est qualitas figura siue em̄ dico hō currit siue iohes currit sp̄ orō ē p̄grua et tū hō nō variat̄ p̄gruitas. S̄ mod⁹ fcandi respectiūus ē q̄ variato variat̄ p̄gruitas vt ē numer⁹ p̄sonā b̄ em̄ est p̄grua hō currit: s̄ h̄ est icōgrua hoies currit q̄ h̄ variat̄ nūerus. Ad regimē itaq̄ gramaticale requirit̄ p̄portio modoz fcandi si quozlibz sed actiūoz et maxime accēntaliū respectiūoz vt em̄ postea dicet̄ mōi fcandi sunt cā efficiēs intrinseca regimēis

Notādū sc̄o

vt melius intelligat̄ (gramaticalis) p̄ma p̄s questiois mote quō sc̄z regimē gramaticale orit̄ ex p̄portioe modoz fcandi dictōis regentis et recte. Notandū ē q̄ ad dictōem regentē requirit̄ due p̄ditioes similis ad dcōem rectam etiā requirit̄ due et cū iste cōditioes adinuicē p̄portionat̄ inter dictōem regentē et rectā tūc fit regimē. Prima cōditio requisita ad dcōem regentē est q̄ dcō regēs fcāt depēdentiā sic q̄ habeat modū fcandi cōem et cōfūsum terminabilē et specificabilē p̄ dcōem rectā vt cū dico filius petri hec dcō regēs filius fcāt depēdentiā et cōfūse que p̄fusio limitat̄ et specificat̄ p̄ dcōem rectā cū em̄ dico filius petri certū ē q̄ sermo sit nō de omni filio sed tū petri. Sc̄a p̄ditio requisita ex p̄te dictōis regētis est q̄ dictio regēs habeat p̄tatem cogēdi et limitādi dcōem rectā ad certū casum et determinatū: dcō em̄ regēs libera est vagari et trāsire p̄ oēs casus suos sed dcō recta stringit̄ et artat̄ ad certū casum. Sequit̄ corollarie p̄mo q̄ duo requirit̄ur ad dcōem regentē. p̄mū depēdentiā dcōis regentis sc̄m p̄tatas supaddita depēdentiē q̄ mediante dcō regens limitat̄ dcōem rectā ad certū casum. Sequit̄ corollarie sc̄o q̄ noia p̄pria vt sic nō regit̄. Rō q̄ noia p̄pria fcant̄ certe et determinate et nō depēdēt̄. Sequit̄ corollarie tercio q̄ p̄noia vt sic p̄pria virtute tenta nō regit̄. Rō q̄ p̄noia nō p̄t regere nisi vt ponit̄ in demonstratōe vel relatōe certa mō tunc nō fcāt depēdentiā vñ bñ dixit floristatū p̄noie regit̄ p̄pū q̄ nomē. Si sunt p̄dicta p̄pria x̄tute retenta: de isto melius dicet̄ inferi⁹. Sequit̄ corollarie quarto q̄ adiectiū nō regit̄ substantiū. Rō q̄ adiectiū nō p̄t artare et limitare substantiū ad

Proemium.

certū casum similiter adiectiuū nō exigit substantiuū in certo casu
sed in quolibz. Dcō aut regēs exigit dcōem rectā in certo casu
z limitat dcōnem rectā ad standū in certo casu. Sequit̃ corol-
larie quinto q̃ cōiunctio nō regit q̃ cōiunctio nō h̃z ptatem co-
gendi dcōez rectā ad certū casum sed indifferenter pōt p̃iungē
dictōnes sub q̃libet casu vt homo z asinus currūt in noīatiuo:
homo z asini interest laborare in gto z sic similiter i alijs casib⁹
Ad dcōem etiā rectā requiritur due p̃ditiones p̃portionabiles
duob⁹ p̃dictis modis circa dictōez regentē exp̃llis. Prima cō-
ditio requisita ad dcōem rectā ē q̃ dcō recta apta nata sit termi-
nare dependētiā importatā z significatā p̃ dcōem regentē z hec
cōditio p̃portionat̃ p̃rie cōditioni requisitē ex parte p̃ctōnis re-
gētis scz dependentie. Scda cōditio requisita ad dcōem rectā
est q̃ dcō recta apta nata sit stare sub isto certo casu quē dcō re-
gēs regit z h̃ p̃ditio p̃portionat̃ scde p̃ditōi r̃q̃site ex pte dcōis
regētis. s. p̃tati limitadi z cogēdi. Sequit̃ corol. p̃mo q̃ vnū x̃bū n̄
f̃git aliū Rō q̃ vnū x̃bū n̄ p̃t teriare depēdētiā aliā? imo q̃dlibz
eorū f̃t depēdētiā: x̃bū etiā f̃t actū z acc̃is. oē at̃ acc̃is depēdet
ad aliud. Sequit̃ corolla. scdo q̃ solū ps casualis f̃git Rō q̃ dcō
recta d̃z stare s̄ certo casu: casus aut̃ solū accidit p̃tib⁹ casuali-
bus. Sequit̃ corol. scio q̃ p̃tes indecliabiles vt sic n̄ regit̃. Rō q̃
nō p̃nt stare s̄ certo casu: q̃ casus n̄ accidit p̃tib⁹ idecliabilibus
Sequit̃ corollarie q̃rto q̃ i ista legē ē agē legere z agere n̄ f̃gūt in-
q̃ntū x̃ba s̄ inq̃ntū ponūt loco sui n̄t x̃bal p̃dicta em̄ ofo valz
t̃m lectio est actio simil̃ dōm ē de ista: diu ē q̃ rex venit h̄ aduer-
biū diu nō regit̃ rōe sui s̄ n̄t inclusi: q̃ h̄ m̄o v̄z t̃m diuturnū t̃ps
ē q̃ rex venit. Sequit̃ corol. q̃nto q̃ f̃gimē g̃maticale trāslatū ē d̃
f̃gimē reali z ē s̄ilitudo int̃ regimē reale z g̃maticale. Rō q̃ sic i
regimē reali z marie politico oportz q̃ regēs h̄eat p̃tātē cogēdi
et ordinadi z gubernadi ip̃m rectū: oportz s̄lit q̃ ip̃m rectū h̄eat
promptitudinē z dispōem obediēdi: d̃r em̄. 2. de aīa act⁹ actionū
sunt i patiēte b̄n p̃disposito: sic s̄lit sit i regimē g̃maticali: vt cū
declaratū: patz q̃ q̃ modi et q̃ p̃prietates requirunt̃ ad regimen
g̃maticale tā ex pte dcōnis regētis q̃ ex pte dcōnis recte.

Notādū scio. Pro scda pte q̃stionis itelligēd̃ as̄z
ri: Rōndū f̃gimē g̃maticale s̄m int̃tōem p̃e. helie p̃mētatorū
p̃scīaī describit̃ sic. Regimē ē debita casus collatio: q̃ diffinitio
intelligit̃ sic. regimē g̃maticale ē collatio id ē appō vt additio
debiti id ē p̃portionati casus scz recti scz ad dcōem regentē vt h̄

Proemium.

hō currit. Sequit̃ corol. p̃mo q̃ h̄ n̄ ē f̃gimē hōis currit. Rō q̃ si ē
appō debiti z p̃portionati casus recti ad dcōnē f̃gentē: x̃bū em̄
p̃onale nō regit̃ obliquū p̃ supposito s̄z n̄t̃m. Cōit aut̃ regimen
g̃maticale describit̃ sic. Regimē ē apta z rōnal collatio dcōnis
casual̃ recte formal̃ vt actual̃ ad aliā dcōnē scz regentē ad stā-
dum s̄ certa hitudine casuali sic q̃ n̄ s̄ q̃libz alia cū iunamine
intellect⁹ vt fiat ofo p̃grua z p̃fecta. Que diffō regimē p̃dca est
causalis eo q̃ dat̃ p̃ q̃tuor g̃na causarū tūc at̃ res p̃fecte scitur et
cognoscit̃ q̃si ei⁹ cāe scunt̃ v̄t d̃r p̃mo posteriorū scire ē rē p̃ cās
cognoscē z p̃mo p̃hicoz d̃r tūc v̄nūquodq̃ arbitramur scire cū
cās ei⁹ cognoscim⁹. Cā foralis tāgūt cū d̃r apta z rōnalis id est
puenies z p̃grua collatio. Material̃ tāgūt cū d̃r dcōnis casual̃
recte: ad aliā dcōnē. s. dcōnē regētē. Cā effitēs tāgūt cū d̃r cū iu-
uamine intellect⁹. Final̃ tāgūt cū d̃r vt fiat ofo p̃grua z p̃fecta q̃
pticulē q̃tuor p̃babit̃ i nobili vltio. D̃r at̃ notat̃ i diffōe f̃gimē
q̃ dcō recta aliq̃n ponit̃ formal̃ z exp̃sse vt hō currit aliq̃n actual̃
z ip̃licite vt legere ē agē i q̃ legē n̄ regit̃ rōe sui s̄z rōe n̄t̃i inclusi vt
declaratū ē i q̃rto corollario circa nobile scdm. Rōndū ē etiam
vt intelligat̃ scia ps q̃stionis q̃ fuit de diuisione regimēis g̃ma-
ticalis. Scim Regimē g̃maticale ē duplex scz actiuū z passi-
uum. Actiuū vt cōit d̃r ē dcō regēs. Abeli⁹ dicat̃ q̃ regimē acti-
uum ē hitudo dcōnis regētis ad dcōnem rectā z puenit̃ g̃nalit̃
septē p̃tib⁹ cōit loquēdo de regimē: noi vt fili⁹ sortis: p̃noi vt h̄
volucrū: x̃bo vt hō currit: aduerbio vt vbiq̃q̃ locoz: p̃ticipio
vt legēs lectōem: p̃pōni vt ad patrē: interiectōi vt heu mihi Re-
gimē at̃ passiuū vt cōit d̃r ē dcō recta. Abeli⁹ dicat̃ q̃ f̃gimē pas-
siuū ē hitudo dcōnis recte ad dcōem regētē: z puenit̃ t̃m p̃tibus
casualib⁹ q̃ vt dcōn ē ad dcōnē rectā f̃q̃rit q̃ apta nata sit stare
i certo casu sp̃ctu dcōis regētis: mō t̃m tres s̄ p̃tes causales ex̃em̄
de noiē hō currit de p̃noiē iste venit de p̃ticipio legēs scribit̃.

Notādū q̃rto z vltimo Pro me-

lion̄ itelligētia scde diffinitōis regimēis. Scim vt dcōn ē q̃ in ista
diffinitōe tāgūt q̃tuor cāe f̃gimēis. Cā material̃ tacta fuit cū di-
cebat̃ dcōnis casual̃ recte zc. Dcō em̄ regēs z recta materialiter
reintegrāt qd̃ p̃bat̃ sic. Illō ē cā material̃ regimēis ex q̃ regimen
material̃ p̃ponit̃ et p̃stituit̃ s̄z regimē g̃maticale material̃ ex
dcōe f̃gētē z recta p̃stituit̃ s̄z dcō regēs z recta ē cā material̃ f̃gi-
minis. Abaior ē aristo. p̃mo p̃hicoz. Material̃ ē ex q̃ aliquid sit.
Adinor patet q̃ hō currit est regimē nō alia rōne nisi q̃ dictio

Proemium.

regens scz currit et deo recta scz hō hñt se vt materia regiminis
 Causa xō formalis regiminis tangebatur cū dictū ē in diffinitōe apta
 et rōnalis collatio. Apta em et pueniēs appō dōnis regētis ad
 rectā ē causa formalis regiminis: pbat sic. Illud ē cā formalis rei
 p qd res hz esse formalis sed regimē grāmaticale hz esse formalis
 p aptā rōnalem collatōnem dōnis regētis ad dōnem rectā
 igit apta rōnalis collatio ē causa formalis regiminis. Maior qz
 forma ē q dat esse rei. Minor ē nota qz si nō esset apta rōnalis
 appō dōnis regētis ad rectā nūqz esset regimē. Cā aut efficiens
 regiminis tangebatur in diffōne cū dicebat. Cū iuuamie intellectus.
 Nōdum q cā efficiēs regiminis ē duplex quedā intrinseca r que
 dam extrinseca. Intrinsece cāe regiminis sunt mōi scandi quorū
 pportio requirit int dōnē regentē et rectā dicūt aut mōi scandi
 cause ipi regiminis p tātō qz pparāt et disponūt ipas dōnes ad
 regimē qd postea p intellectu plet r pficiūt: r dicūt intrinsece p
 tātō qz sunt intra dōnes et i dōnibz qz sunt mōi scandi ois em
 ppetas ē in illo cui ē ppetas mōi scandi sunt ppetates
 dōnū r ptiū. Cā aut efficiēs extrinseca regiminis ē intellectus hu-
 manus q dōnē regentē r rectā dispositas p mōs scandi vnit r
 pūgit sic q vna regit aliā. Et dō intellectus cā efficiēs extrinseca
 regiminis p tātō vltimo q intellectus ē cōstructibilis r eis nō cō-
 iunctus imo intellectus ē actus r sōa pūcta corpi pphico vt pz. 2. de
 aia. Q aut mōi scandi sint pncipia regiminis grāmaticā intrinseca
 p tali rōne pban. In qlibet em dōne sunt tria vt autor mōi
 scandi deducit scz vox scati et modus scandi. Constat autē q
 vox nō p ē causa regiminis. Als em dōnes eiusdē vocis idē ha-
 berent regimē quod ē falsum. Amor em nomē r amor xbu nō
 idē hñt regimē. Amor nomē regit grām appō vt amor christi re-
 demit mūdum: sed amor xbu regit nrm apteā r abltm aptep
 mediāte pōne a vl ab. vt ego amor a petro. Sic similis scati si
 p ē cā regiminis qz tūc rectus et obliquus facerēt idē regimē ex q re-
 ctus r obliquus scāt idē essentiali: ponūt em in eodē pdicamēto
 licet modus scandi eoz est diuersus accidentaliter cum rectus
 scāt absolute et obliquus pnotatiue. Q aut rectus et obliquus
 nō hñt idē regimē patet qz rectus regit apteā a xbo psonali
 vt suppositū directū: obliquus aut regitur a xbo impersonali vt
 suppositū indirectū. Quare relinquitur ex sufficienti diuisione q
 modus scandi est causa regiminis grāmaticā intrinseca: qui aut
 modi scandi requiruntur ex parte dictionis regentis et qui ex
 parte dōnis recte patet in notabili primo et scdo. Causa finalis

De regimine Nominatiui

Ultimo pban sic q alexander exemplificauit de vto frustra aut
 hoc fecisset si p ipm nō fieret cōceptio. Scda ē positio grāmati-
 corum qui simplr dicūt q p vtm nō fit cōceptio et pbat sic. In
 cōceptione psonaz dō papiēs d3 reddē suppositū xbo s3 vtm
 nō pōt reddere suppositū verbo q p vtm nō fit cōceptio psonaz
 Tercia positio grāmaticoz dō q aliqui p vtm pōt fieri cōceptio p
 sonaz et aliqui nō qd sic declarāt qz vtm pōt pape aliquā scia p-
 sonam s3 nō quālibz qz pōt pcipere terciā psonā pnois deriuatiui
 qd deriuat a scda psona pnois pmtiui vt dōo petre et tui socij
 orate in q orōne ē cōceptio: vtm em q ē scda psona maiore hz cō-
 uenientia et pformitatē cū pnois deriuatiuo terciē psona iclu-
 dente scdam psonā sui pmtiui rōe cuius pformitatis grāmaticā
 admittit q p vtm pōt papi talis scia psona sed gñalr nō ois: qz
 nō qlibet terciā psona descendit a scda r isti dicūt hē esse de intēti-
 one alex. cū dō p vtm nō fit cōceptio: si quintus desit idest si nō
 ordinat cū scia psona sibi pformi sed si ordinat cū terciā psona
 sibi cōformi tūc p ipm fit cōceptio. Quāuis aut oēs iste tres pos-
 tiones aliqd apparētie habeāt. Scda tñ verior ē ac dictis gram-
 maticoz autenticoz plus pformis q dō q p vtm nō fit cōceptio:
 tota em materia fundat sup h si vtm reddit suppositū vt at pro-
 babit: q vtm nullo mō reddit suppositū et q p ipm nullo mō fit
 cōceptio. Ad rōnes q prime positiois dōm ad primā q scda p-
 sona pōt cōcipere terciā s3 nō ois scda psona qz scda psona admi-
 xta vocatōe nō pōt cōcipere terciā et illa impedit rōe vocationis
 ne possit reddē suppositū xbo et q nō pōt pcipere. Ad scdam dōm
 q psona certa et finita pōt concipere incertā et infinitā vtz est de
 illa scda psona cui nō ē admixta vocatō. Ad terciā ē dōm q ista
 petre et tui socij rogate admittit rōe illius nti tu snt intellecti q
 ntis facilius intelligit rōne illius in suo deriuatiuo: r ideo nō
 oportet vt exprimat et q ista petre et tui socij venite maiore ap-
 parētia hz q ista petre et ioānes venite. Ad quartā dōm q alex-
 ander exemplificat de vto nō ideo q p vtm fieret cōceptio sed
 ideo q in aliqua orōne in qua ponit vtm si ibi intelligit ntis
 admittit p conceptionē vt declaratū ē et p h etiā soluit argm r
 modus loquēdi terciē opinionis: tercius itaqz modus loquēdi
 magis ē p scda opinione q prima.

Notandum quarto et vltimo q

fm istas tres opiniones grāmaticoz etiā lsa alex. triplr intelli-

Deregimine Nominatiui.

Existet hęc conclusio si triplē tenet. Primi est qd dicit qd p vocatiuū sit conceptio tenent illā cōiunctionē si negatiue et volūt. Si quintus desit id ē vtū nō deest a redditione suppositi nec etiā deest a cōceptione psonarū. Alij autē qd dicūt qd p vtū nō sit cōceptio dicūt qd illa cōiunctio si dī teneri affirmatiue et dicunt qd littera dī sic intelligi: si quintus desit id ē qd ita ē qd vtū nō reddit suppositū qd p ipm nō sit cōceptio. Illi autē de tertia opinione qd dicūt qd aliqui p vtū sit conceptio et aliqui nō: dicūt qd si dī teneri dubitatiue et ita dicunt alexandrū voluisse si ita ē qd vtū nō reddit suppositum tūc p ipm nō sit cōceptio: si autē ita ē qd vocatiuus reddit suppositū tūc p ipm sit cōceptio. Quare autē alexander hāc difficultatē nō expresse determinauit. Rō ē ista qd tpe alexandri de redditione suppositi ipius vti fuit magna controuersia et diuersitas. Alexander autē ad nullā ptem volēs declinare hāc difficultatē nō determinauit iuxta eū Seneca sententiā. In dubijs nō diffinitas sed suspensam tene sententiam. Istis notabilibus sic stantibus pto fm veritatē locādo sit ista.

Conclusio prima vtū nō reddit

verbo psonali suppositū. Veritas hui⁹ conclusiois ē de mēte oīm antiquorū grāmaticorū et modistarū qd de modis fandi constructionibilibus loquūtur qd modi fandi sunt principia cōgruitatis regiminis et constructionis et p rōnibus. Prima rō. Illō qd dī reddere suppositum vbo psonali dī fcare in rōe pncipij s; vtū nō fcat in rōe pncipij igit vtū si reddit suppositū vbo psonali. Adior qd suppositū dī fcare rē vti egredit act⁹ vbi act⁹ est vbi est actio suppositū autē fcat subam mō suba est cā et principium essendi accidentis. Dicit eū. 7. methice. suba ē pūor accēte natura tpe et diffinitione et scōo pñicoz dī materia cū forma est causa oīm necessitū in pposito. Adior p; qd vocatiuus fcat in rōne finis et termini vt p; ex eius mō fandi. In re eū fcata p vtū terminat excitatio vel actus excitationis fcatu p aduerbum vt dō o petre. Actus eū excitationis est accēto. Accēto autē requirit esse in subiecto mō vocatiu⁹ fcat rē in q terminat ista excitatio pbatu scōo veritas cōclusionis. Sicut est in natura sic debet esse in arte quia ars imitatur naturā scōo pñicoz sed in natura ē ita qd omne ens h; aliquod proprium qd etiā nominatiuus in arte debet habere aliqd ppiū: ppiū autē nō est esse suppositū directū respectu vbi psonalis s; h; nō p; puenire.

Deregimine Nominatiui.

vtō qd ppiā passio solū puenit vni speciei vt ostendit porphir⁹ in ylagogis suis: pbatu tercio xitas pñonis. Omne pstructibile qd reddit suppositū vbo ē rect⁹ sed vtū nō ē rect⁹ igit. Adior est nota. Adior patz qd rect⁹ regit a ptep⁹ a verbo ex vi nature s; vtū nō p; regi a ptep⁹ ex vi nature p; qd ista ē icōgrua: petre sis iuste vt pbatū est ante: pbat qto. Illud quod reddit suppositum dī fcare suū fcatū absolute sine pnotatione aliq; s; vtū nō fcat fcatū suū absolute et simpli s; vtū nō reddit suppositū verbo. Adior ē nota et p; ex autorib⁹ modorū fandi. Suppositum eū fcat absolute. Adior qd vtū vltra fcatū nominatiui importat terminū excitationis vocatiuus eū fcat rē excitatam vt deductū ē superius. Probaf quinto et vltimo. Quia ad oē suppositū p; fieri relatio: s; ad vtū nō p; fieri relatio qd vocatiu⁹ nō potest reddere suppositū verbo psonali. Adior patet inductiue de singulis vt i exemplo iohannes scribit et iste legit s; Adior pbatu p pulcianū dicentē qd ad certos casus p; fieri relatio ad vtū minime etiā pbat. Adior p flouistā qui dī. Non sit per quintum directa relatio casum.

Conclusio secunda p Vocatiuū

casum non potest fieri conceptio psonarū pbatu. In omni cōceptione psonarū dictio concipies debet supponere verbo s; vocatiuus non potest esse suppositū igit p vocatiuū non sit cōceptio. Adior est nota et patet inductiue. Adior patet ex conclusione prima.

Arguit primo. Vocatiuus reddit suppositum verbo psonali: igit conclusio prima falsa. pbat asis: ntis et vtū sunt casus similes in pstruēdo sed nominatiu⁹ a parte ante pstructus reddit suppositū qd etiā vocatiuus. Adior est pulcian⁹ primo minoris nominatiuus et vocatiuus absoluti sunt. i. intransitiue construunt. Dico veruz argumentū concludit qd nominatiuus et vocatiu⁹ sunt casus similes in construēdo sed nō seqtur qd ergo in supponēdo quia ntis fcat in rōne pncipij sed vtū in rōe termini: etiā ista pñā nō valet h; cōstrui cū isto qd regit ab isto: qd mltā pstruitur simul quoz tū vñ nō regit ab alio vt adiectiū pstruit cū substantio tū adiectiū nō regit subm: etiā arguit a superiori ad inferi⁹ affirmatiue sine distributione qd pñā nō valet: constructio eū est superior ad regimē vbiq; eū ē regimē ibi ē pstructio s; h; cōtra.

De regimine Nominatiui.

Arguit secundo. Ut si reddat suppositum xbo psonali pbatur sic ut si est suppositum igitur: probatur: quod sequitur bñ ut si est suppositum potetiale igitur ut si est suppositum. Tenet pñ ab inferiori ad superius. añs patuit ex nobili scdo et e sentetia florisse. Dico qd hec pñ nō valet qd nō arguit ab inferiori ad superius sed a dicto fm qd ad dem simplr qd pñ nō vñ in fili nō seqt lignū ē ignis in potetia g lignū ē ignis.

Arguit tercio. Ut si etia ē suppositum actuale pbatur sic: omnis potentia dñ reduci a l actu si non est frustra sed ut si est suppositum potetiale g ali- quando erit suppositum actuale. Añs: ē aristoteli pmo celi. Añs: pñ ex dictis. Dico qd ois potentia dñ duci ad actū in se vel in alio et sic redditio suppositi licet nō ducit in actū vel ad actum in vto sufficit tñ qd in nto vt declaratū ē superius.

Arguit quarto. Ubicūq; ē cōformitas et puenientia nūeri psonae et rectitudinis casualis ibi ē redditio suppositi sed in vti x bñ impatiui modi scde psonae est cōuenientia numeri psonae et rectitudinis casualis igitur ut si reddit suppositum xbo. Añs: pñ inductiue et pñ ex principio cōi grāmaticae hec em requirunt ad puenientia suppositi cū apposito mō suppositū regit ab apposito. Añs: pñ in ista. petre lege vbi pstructibilia pueniūt in nūero psonae et in rectitudine casuali pñ qd rectitudo casualis cōsistit in isto qd pportio- tum appositū sit pportōatū supposito qd videt ptingē i pposito. Dico qd in orōne in qua ut si pstruit cū xbo impatiui modi nō est rectitudo casus pñ qd rectitudo casus exigit qd verbū psonale habeat p supposito pstructibile qd fecit in rōe pncipij et qd fecit absolute et qd fecit rē subsistēter primū deficit in vto qd vocati- uus fecit in rōne termini vt declaratū ē superius vnde et hanc di- cimus incongruam albus currit qd ibi nō est rectitudo casus eo qd albus non fecit subsistēter sed adiacenter

Arguit quinto. Ut si reddat suppositum xbo psonali: pbatur. Omne qd con- struit in orōe pfecta aut ē suppositum aut appositum aut determinatō suppositi aut appositū: sed ut si ponit in orōne pfecta et nō ē appo- situm nec est determinatio apppositi nec suppositi igitur ut si est suppositum. Tenet pñ ex sufficiēti diuisione sibi maior: qd plura si regunt in orōe pfecta. Añs: qd ut si pstruit in orōne pfecta a quia oratio perfecta diuidit in indicatiuā impatiuā optatiuā et

De regimine Nominatiui.

coniunctiuā. vt ostendit petrus hispanus in primo tractatu: sed qd ut si nō sit appositum nec determinatio apppositi nec suppositum notū ē de se. Dico vñ argumentū cōcludit qd ut si cōstruit cū verbo impatiui modi non tñ sub rōne suppositi suppositum enim constructū regit: mō ut si nō regit nec etia vbiq; ē pstructio est regimē vt pbatur ē superius bñ g concedit qd ut si cōstruit cū verbo nō tñ vt suppositum. Suppositum em fecit in rōe pncipij ut si aut in rōe termini vt pñ ex modis scandi vocatiui.

Arguit sexto. Ubicūq; reperit modus inherētis qui terminatur p modū p se stantis est redditio suppositi sed in cōstructione vti cū xbo reptur mo- dus inherētis qd terminat p modū p se stantis g ut si reddit suppositum xbo. Añs: est autōis modoz scandi et b etia requirunt ad pstructionē suppositi cū apposito vt pōt declarari in ista hō currit. Añs: pñ in ista petre lege vbi b pstructibile lege fecit p modū inherētis vt dependētis qd fecit actū verbale qui pēdet ad aliud et ille ut si petre fecit subam mō suba subsistat actui ipi^o verbi. Dico vñ argumentū pbatur qd vocatiuus bñ cōstruitur cum xbo impatiui modi sed nō pbatur qd regit ab eo etia ut si si fecit p modū p se stantis in pposito vt requiritur in regimine qd illud cōstructibile qd dñ regi a verbo psonali a pte añ dñ fecare p modum p se stantis in rōe pncipij ut si aut fecit in rōe termini.

Arguit septimo. Vocatiuus reddit suppositum verbo et regit a xbo: probatur sic: vbiq; est pstructibile dependēs et dependētia terminās ē regimē: bñ i pstructione vti cū xbo psonali est cōstructibile depen- dens et dependētia terminās igitur ibi ē regimē. Añs: patet ex conditionibus prius dictis que requiruntur ad regimen. Añs: pñ qd verbū psonale fecit dependēter qd fecit actū qd est accidēs mō accēs depēdet ad aliud sed vocatiuus fecit substantiā mō substantia terminat fluxum accētis. Substantia enim ē subie- ctum accētis. Dico verum argumentū cōcludit qd in cōstru- ctione in qua ut si cōstruit cum xbo psonali ē quedā pportio cōstruendi sicut inter adiectiuum et subm sed nō pbatur argm qd ut si cōstruitur cum xbo in rōne suppositi eo qd vto nō pōt con- petere ratio suppositi vt declaratū est superius nec etia ad regimē suppositi et apppositi sufficit dependentia et determinatio illius de- pendentie sed vltra hoc requiritur in supposito modus pncipij quod non est in vocatiuo.

De regimine Nominatiui.

Arguit vltimo Vocatiuus causat cōceptōem personarum ergo scda conclusio falsa: pbatur asis. Quicūq; puenit ppiū illi et cōuenit subiectum sed orationi in qua vtū construit cū verbo cōueniūt oēs proprietates requisite ad conceptionē personarū igit p vocatiū sit conceptio. Maior quia propria passio nō derelinquit suum subiectum. Minor patet de ista: tu petre tuūq; rogate. In q cōstructibilia diuersarum personarum coniunguntur cū coniunctōe copulatiua et fiant diuersa et dictio concipiēs tu puenit in persona cum verbo et non dco concepta vt patet ex diffinitione cōceptionis personarū patet q per vocatiuum sit conceptio personarum. Dico vey argumētūz concluderet si vtū posset eē dco concipiēs ad dōnem eī concipientem non absolute sufficit conuenire cū verbo in persona sed vltra hoc presuppositiue requiritur qd regatur a verbo mō vocatiuus nō potest regi a verbo vt probatum est superius quare concludit q per vocatiuum nō sit conceptio personarum.

De Conceptione generum.

Ut personarum generum conceptio fiet

Adiectiua tenet generis conceptio masq;

Femineum recipit et neutruz: nec retrouerte

Hic vrozq; thoro sunt iuncti mente remota

Sunt domino grati virgo cuz virgine iuncti

Bos et iumentum sunt ad presepe ligati

Neutraq; femineis tanquā cōcepta videbis

Per vim sunt leges et plebiscita coacte

De regimine Nominatiui

Hoc etiam sepe facias in distribuyente

Pronus vterq; iacet de paride dic belenag;
Utrū Alexandri de Cōceptiōe

generum determinatio in littera sit sufficienter assignata. Pro intellectione questionis mote

Notandum est primo quia in questione precedenti dictū ē q penes nūm et casum sit conceptio ne scientia de conceptione et determinatio sit insufficiens oportet ostendere quid sit conceptio numerorū sūt conceptio casuum. Pro quo notandū q conceptio numerorū dupliciter fit. Uno modo sine vitio et improprietate vt quando duo tercie persone singularis numeri cōiunguntur p coniunctionem copulatiuā et copulatiuā tentat respectu verbi pluralis numeri: vt dñs et seruus pccantur: et dñs est simpliciter congrua q geminātū singulare p coniunctionem copulatiuā et copulatiuā tentat equipollet plurali. Aliomodo fit conceptio numerorū cum improprietate et vitio qñ scz dictio singularis numeri concipit dōnem pluralis numeri vt totum aggregatū supponit respectu verbi pluralis numeri vt h homo et alii currūt et describūt conceptio numerorū sic. Est duorū cōstructibilium vel plurū mediante coniunctione copulatiua vel aliquo ei equiualente vel mediante illa prepositione associatiua cum: respectu alicuius verbi qd hz disconuenientiā cū vno illorū vel cum ambobus in numero mediata associatio. exemplū pñs vbi disconuenit vñ cū ambobus in numero vt dñs et seruus pccantur: exemplū vbi disconuenit cū vno dñs et seruus pccantur et per hoc patet etiā vitium in conceptione numerorū. Ratio autē excusans gñalis est eadē sicut dictum est ante. Specialis autē vt vnus et idem actus verbalis fm specie significaretur inesse diuersis rebus vt patet in ista dominus et sui pccant. Rō autē huius quare alexander nō ponit conceptionē numerorū q alex. posuit has figuras que semper sunt cū vitio et incongruitate modo conceptio numerorū nō semper fit cum improprietate et vitio vt dictū est superius in notabili. Sequitur corollarie q alexander non posuit conceptionem numerorū explicite tamen implicite eam nō pretermisit Conceptio autē casuum describit sic

De regimine Nominatiui.

Est pluriū suppositoꝝ quoz vnū est obliqui casus mediāte illa
ppōne cū respectu alicuius terciū vñ ubi vel noīo adiectiui cū
vno illoꝝ se conformātis quo ad ppetatē casualē mediata asso-
ciatio: exemplū primi petrus cum paulo regnāt vbi sit respectu
verbi: exemplū scđi: video viz cū muliere albos. Multi tñ grā-
maticoꝝ dicunt q̄ conceptio casuū nō ē ponēda. Dictū est enī
ante et probatū q̄ vna terciā psona nō cōcipit aliā q̄ vna fcat
ita incerte sicut alia mō si cōceptio casuū esset ponēda vna scia
psona conciperet aliam: primū tamē est cōmuni⁹ q̄ pceptio ca-
suū sit ponēda et isti dicunt similiter qui eā ponūt q̄ h̄ alex.
nō posuit eam exp̄sse tamen implicite eā nō negauit.

Notandum scđo: q̄ Conceptio

genex describit sic. Est duoz s̄stātūoz diuersoz genex diuer-
sas vñ tāq̄ diuersas res scātū mediāte p̄iūctiōe copulatiua vel
aliq̄ ei equalēte respectu dōnis adiectiual p̄lis nūeri p̄formātis
se in gñe cū dōne cōcipiente et nō concepta mediata et p̄missiua
associatio. Cuius diffinitionis declaratio sufficiēt pōt habere
ex p̄cedentibus. Cū aut in p̄ceptione genex ē discōueniētia
vnius s̄stātūi cū adiectiua in gñe: vt vir et vxor sunt iuncti
vbi dō cōcepta scz vxor discōuenit cū isto adiectiua p̄cipialū
iuncti in genere. Rō aut excusans ē duplex gñalis et specialis.
Generalis est triplex scz breuitas metru et melior vel firmior me-
morā vt dictū ē circa ap̄pōnem. Rō aut excusans specialis ē vt
vnū et idem acc̄s p̄ adiectiū importatū scđm speciem fcaref
in esse diuersis rebus vt p̄ in ista vir et vxor sunt iuncti vbi con-
iunctio matrimoni fcat in esse viro et etiā mulieri.

Notandus terciō: q̄ ex Littera

alex. eliciūtur tres regule quib⁹ h̄ fieri pceptio gñm. Prima di-
ctio masculini generis apta nata ē cōcipe dōnem fci gñis me-
diante p̄iūctiōe copulatiua respectu adiectiui p̄formātis se i gñe
cū dōe p̄cipiente et nō cōcepta vt vir et vxor s̄ iuncti. Scđa regula
dō masculini gñis apta nata ē p̄cipe dōnez neutri gñis mediā-
te p̄iūctiōe copulatiua respectu adiectiui p̄lis nūeri qđ p̄focat se i
gñe cū dōne cōcipiente et nō cōcepta vt bos et iumentū sunt
ad p̄sepe ligati. Tercia regula dō feminini gñis apta nata est
cōcipe dōnem neutri⁹ gñis mediāte cōiunctione copulatiua
vñ aliq̄ ei equalēte respectu adiecti p̄lis nūeri p̄formātis se i gñe cū
dōe p̄cipiente et si pcepta vt leges et plebiscita s̄ coacte p̄ vim.

De regimine Nominatiui.

Unde lex ē statutū gñaliter oēs concernēs q̄ sunt capaces illi⁹
statuti vt diligere deū ex toto corde ex tota aīa et ex totis virib⁹
vt p̄ deū. 6. 7. 11. Sed plebiscitū est statutū nō p̄cernēs omnes
hoīes sed aliquā certā cōitatē: et d̄ plebiscitū qñ scia plebis vel
statutū ad plebem p̄tinēs. Rō aut illi⁹ quare masculinū p̄cipit
femininū et neutriū est ista q̄ dō cōcipiēs d̄ esse dignior dōne
cōcepta ex quo dō cōcipiēs agit in dōnem conceptā: oē aut
agens nobili⁹ ē passo tercio de aīa: masculinū aut gñs ē digni⁹
q̄ femininū et neutriū. Q̄ masculinū gñs sit dignius q̄ femini-
num p̄ q̄ masculinū fcat sub p̄petate actiua femininū aut sub
p̄prietate passiua mō actiū est digni⁹ passo: q̄ aut masculinū
sit dignius q̄ neutriū: p̄ q̄ masculinū fcat aliqđ possitiue: neu-
trum aut fcat p̄uatiue mō possitiū dignius ē p̄uatiuo: sic s̄ p̄
dici de genere feminino respectu neutrius.

Notandum quarto et vltimo.

Q̄ conceptio genex ē duplex scz explicita et implicita siue for-
malis et virtualis. Conceptio genex explicita vel formalis ē vbi
dō cōcipiēs et pcepta aībe exp̄sse ponūt vt vir et vxor s̄ iuncti.
Alia aut ē conceptio implicita et est qñ dō cōcipiēs et pcepta
nō exp̄sse ponunt sed in aliqua alia dōne includunt vt h̄ vterq̄
iacet prius vbi dō cōcipiēs et cōcepta nō exp̄sse ponuntur
sed in ista dōe distributiua vterq̄ includunt q̄ valet tñ pario
et helena iacent. p̄ vbi dō masculini gñis scz pario vñ petrus
concepit dōnem feminini generis scz helena. De conceptione
generū iplicita est ista r̄la. Dictio distributiua p̄ duab⁹ vñ pluri-
bus dōnibus quaz vna est masculini et alia feminini generis
causat conceptōem genex implicitā vt vterq̄ iacet prius q̄ vñ
istam petrus et helena iacent p̄m. Non est autē intelligēduz
q̄ hec oratio p̄m vterq̄ iacet s̄m se vt sonat in verbis esset in-
congrua q̄ in ea d̄bum h̄s vñ verbi substantiui regit similes
casus ante et post sed vult q̄ ē oratio incōgrua et p̄ceptorā quā-
tum ad resolutionē et equalentā valet em̄ ista pario cū helena
iacet p̄m et hecestofo conceptora et qđā dicūt q̄ in textu d̄
poni pario q̄ p̄pter paridē q̄ rapuit helena troia desolata et de-
structa est cōter tamen in ista legit petro vtrūq̄ bñ sed p̄m cō-
uenientius. Istis notabilibus sic stantibus est.

Conclusio responsalis Determini

De regimine Nominatiui.

natio alexandri de conceptione generum ē sufficient in littera assignata patet conclusio ex his que dicta sunt.

Arguit primo. Conceptio generum nō fit sicut cōceptio personarum igitur littera falsa probat antecedēs qz conceptio generum fit inter dēones eiusdē persone et fit respectu adiectiui. Conceptio autē personarum fit inter diuersas personas et respectu verbi: igitur. Tenet p̄sa qz aduerbiū similitudinis denotat cōuenientiā aliquorū omnimodā. Ad hoc patet in isto exemplo vir et vxor sunt iuncti vbi dēo concipiēs scz vir et dēo concepta scz vxor sunt eiusdē persone qz terciē et ibi ponit h̄ adiectiui iuncti. Ad hoc patet in isto exemplo ego et tu damus vbi dēo concipiēs ē prime persone dēo cōcepta tu scbe persone et fit respectu verbi. Dico v̄z argumentū concluderet si hoc aduerbiū vt in littera positū diceret oīmodā similitudinē vt cōuenientiā sed debet dicere aliquale vult qz alexander qz aliq est similitudo inter conceptionē generum et personarum scz nō oīmoda et ē similitudo hec qz sicut cōceptio personarum fit inter dēones diuersarum personarum sic cōceptio generum fit inter dēones diuersorū generum differentia autem ē dicta superius.

Arguit scdo. Alexander iptinenter determinat de p̄ceptiōe generum pbatur sic: h̄ solus debet fieri deteriatō de figuris q̄ respiciūt regimē n̄ti. Scz h̄ nō fit i p̄ceptiōe ḡm. igitur. Ad hoc quia h̄ ē capitulū n̄ti et p̄ p̄sa in eo d̄nt determinari figure he q̄ respiciūt regimē n̄ti. Ad hoc patet qz cōceptio generū fit inter adiectiui et subm mō adiectiui nō regit subm nec econuerso vt pbatū ē aū. Dico v̄z argumentū cōcludit qz loquēdo absolute de cōceptione generum nō in p̄patione ad conceptiones personarum tūc de cōceptione generum determinatio qd̄ animō eēt imptinens sed qz conceptio ḡm h̄ considerat vt h̄ pueniētiā et differentia cū conceptione personarum recto ordine h̄ de ip̄a determinatur. Simile em̄ (vt p̄ primo de aīa) cognoscat simili: recte post determinationem de conceptione personarū hic determinatur de conceptione generum.

Arguit tercio. In isto exemplo virgo cū x̄gine iuncti non est conceptio generum igitur pbatur aū. In cōceptione ḡm d̄nt esse dēones diuersorū generum h̄ nō ē sic igitur. Ad hoc ē nota ex diffinitione conceptionis generum. Ad hoc p̄ qz tā dēo concipiēs q̄ cōcepta sunt eiusdē generis patz qz rectus et obliquus sunt eiusdē generis vt in plu.

De regimine Nominatiui.

rimum modo virgo ē generis cōis ḡ etiā obliquus scz virgine. Dico v̄z argumentū concludit si in p̄dicta oratione dēo concipiēs scz virgo capere absolute in exemplo p̄dicto mō virgo in nominatiuo capis in masculino ḡie t̄m: p̄ sancto iohāne: virgine aut in obliquo capis in feminino ḡie t̄m: p̄ x̄gine gloriosa maria et sic masculinū cōcipit femininū dēo em̄ cōis ḡis p̄t accipi q̄qz in masculino q̄qz aut in feminino.

Arguit quarto. In isto exemplo x̄go cū x̄gine non est conceptio generū: igitur pbatur sic min⁹ dignū nō p̄cipit magis dignū h̄ min⁹ dignū cōcipit magis dignū igitur. Ad hoc p̄ ex declaratis. Ad hoc qz h̄ dēo x̄go fcat sc̄m iohāne h̄ hec dēo x̄gine fcat x̄gine gloriosam mariā: mō virgo gloriosa maria dignior fuit sancto iohāne. Dico verum argumentū concluderet si dignitas p̄structibiliū debet attendi simplr ex pte rerum fcatarum sed d̄z pot⁹ attendi rōne modorū fcatandi p̄structibiliū mō h̄ p̄structibile x̄go in p̄dicta oratione h̄z modū fcatandi digniorē q̄ virgine patet qz x̄go fcat sub proprietate actiua sed x̄gine sub proprietate passiua modo proprietas actiua est dignior passiua.

Arguit quinto. Constructibilia in conceptione generum non fcat diuersa pbatur in ista oratione: petrus et sua reuerentia sunt honesti i qua oratione dēo concipiēs petrus et dēo cōcepta scz sua reuerentia fcat idē pbatur qz petrus et sua reuerentia sunt idē pbat quia accidens et subiectū numero sunt idē primo topicorū mō illa q̄ numero sunt idē maxime idē p̄tate sunt idē vt patet. 5. metaphice. Dico licet in ista petrus et sua reuerentia s̄ honesti constructibilia non fcat diuersa materialiter et numero tamē fcat diuersa formaliter qz acc̄s et subiectū sunt diuersa formalit̄: b̄ est. i. p̄bicoz. Acc̄s et subiectū si sunt duo sunt. Alij at̄ dicūt qz licet in p̄dicta oratione constructibilia non significāt diuersa tamē fcat tanq̄ diuersa.

Arguit sexto. Ex littera alexandri sequitur falsum igitur probatur: quia sequitur qz in conceptione generum deberēt poni plura adiectiua qd̄ est falsum: probatur sequela et ex textu cum dicit. Adiectiua tenet generis. Dico qz in littera committitur vna figura que dicitur Alieotheta que habet fieri quando numerus ponit p̄ numero vel casus ponit p̄ casu et sic h̄ ponit n̄erus pl̄s p̄ singulari.

De regimine Nominatiui.

Ad septimo. Aliubi est conceptio generis et tñ ibi nullū ponitur adiectiuū patet in ista oratione iohannes et katherina sunt duo reges q̄ videt esse cōceptoria et tamen ibi nullū ponit adiectiuū. Nō duo p̄ q̄ duo reddit suppositū verbo q̄ nō ē adiectiuū. Tenet p̄ia q̄ adiectiuū nō reddit suppositū. Exo: añs p̄ in ista oratione duo sedet. Dico q̄ in p̄dicta orōne nō est cōceptio generis s̄ ē simplr. p̄grua. Et dico q̄ hoc nomē reges ponit p̄cipialiter p̄ regnātes et sic p̄dicta orō v̄ tñ iohānes et kateria s̄ duo reges. i. duo regnātes.

Arguit vltimo. In ista oratione: pron^o vterq̄ iacet nō ē conceptio ḡm̄igil: p̄batur ois cōceptio generis includit aliq̄ vitii: s̄ in ista orōne p̄nus vterq̄ iacet nullū ē vitii igit. Añs: est nota. Añs: p̄ q̄ in ista vterq̄ iacet pron^o x̄bum h̄is v̄m verbi substantiui s̄ iacet regit similes casus ante et post vnde ista valet tñ vterq̄ in iacēdo est pronus vel lasciuus. Dico v̄x argumētū p̄cludit q̄ in ista oratione vterq̄ iacet pronus nullū est vitii quo ad vocem et primariā considerationem sed quātum ad resolutionem bene ibi est vitium et incongruitas et conceptio generis implicita et resoluitur petrus et helena iacent proni.

De Prolepsī.

Bisungit regimē quod iunxerat añ plēpsis

Hi metuunt: alius dños: aliusq̄ magistros

Utrum littera Alexandri de p̄

lempsi sit bene assignata. Pro intellectione littere.

Notandum est primo. Prolepsis est duplex q̄dā ē locutionis et ē constructio in q̄ p̄mittit multitudo grāmaticalis respectu verbi vel adiectiui sub cōformitate accētiū grāmaticaliū et postea fit subiūctio dēonū importantū p̄es illi^o multitudo etiā sub cōuenientia accētiū grāmaticaliū exēssi de adiectiuo q̄ tuor hoies sunt colorati isti duo albedine isti duo nigredine exemplū de verbo homines currūt illi et viennā illi cracomā et de tali hic nihil ad propositum. Alia aut ē plēpsis constructionis

De impedimentis.

tum. Añs equiuocū sepe ponit in oratione et tñ añs capis pro vno scato et relatiū refert ipm in alio: vt in exemplo p̄dicto. Añs manus q̄ ē equiuocū capis p̄ potestate diuina q̄ nos creauit et relatiū q̄ refert illud añs p̄ manib^o corpaliū x̄pi q̄ s̄ crucifixe. Vitii v̄l improprietas ē diuersa scatio añtis et relatiui q̄ tñ dñt scare candē rē. Rō excusans q̄ in vno añte includūt plura scata et q̄ añs p̄ stare p̄ vno scato et relatiū p̄ referre añs p̄ alio vñ h̄ nomē manus ē equiuocū. Primo em̄ scat partē hois et sic d̄: tercio de anima manus ē organū organoū. Secōdo manus scat potestātē vt etiā herodes misit manū et p̄prehēdit petz. Postea alexander ponit. Decimū impedimentū cū d̄. Et numerum mutat: hominē diuina potestas plasmat eosq̄ marem factor creat et mulierē: et vult tale documentū. Añs et relatiū sepius disconueniūt in numero vt in exemplo p̄dicto vbi añs hominē est singularis numeri et relatiū eos est pluralis numeri. Vitii est disconuenientia añtis et relatiui in numero. Rō excusans est cōuenientia añtis et relatiui in scato añs em̄ hominē q̄ ē v̄le et p̄ p̄is p̄tinet multa q̄ v̄le ē vñ in multis et vñ de multis et ex p̄nti etiā posuit relatiū eos in plurali nūero quod significat multa. Postea alexander ponit. Undecimū impedimentū cū d̄. Inuenies positū sine p̄cedēte relatiū. Ipsa petēda mihi iūno de pellice dixit. Glens magdalena querit si sustulit illū. Et ē documentū tale. Relatiū sepius ponit sine añte exp̄sse posito et hoc fit duplici de cā vt d̄ iohannes monachi aut cā indignatōis et ire vt in primo exemplo: aut causa amoris obnecēdi vt i scōdo. Improprietas ē positio relatiui sine añte. Añs em̄ et relatiū sunt correlatiua mō posito vno correlatiuorū etiā d̄z poni aliud. Rō excusans ē abilitas intelligēdi añs in relatiuo et sic aliq̄ dicunt q̄ h̄ p̄mittit eclipsis. Alexander ponit. Duodecimū impedimentū relatiui et añtis cū d̄. Indiffinitē p̄cedēs siue relatiū. Sepe locas nullū designās inde locatū. Luna timēt hominē q̄ p̄sident ip̄e creatis: et ē h̄ sepi^o in oratiōe vbi tā añs q̄ p̄is ponit sic q̄ nullū illoz scat certū scatū et d̄ iohannes monachi q̄ tñ antecedens et relatiū supponūt cōfuse tantū quia nec antecedēs nec consequēs verificant p̄ cōro supposito. Improprietas vel vitium est quia antecedēs et relatiū debent scare aliquā rē determinatam ex quo construunt cū verbis significantib^o actū mō actus sunt suppositoꝝ primo methice. Ratio aut excusans ē cōuenientia antecedētis et relatiui in scato. Antecedēs em̄ ē v̄le

De impedimentis.

et tale fecit vltiter et confuse sic etiam relatiu. Postea ponit Tredecimum impedimentum cum dicitur. Et personale pmutat proprietatem. Ut domino benedic aqua que super celos extat. et impedimentum hoc. Antecedens et relatiu sepius discoueniunt in persona ut in exemplo predicto: huius aqua est utriusque casus et scilicet persone et relatiuum que est tercie persone. Ultimum et improprietas est discoueniencia afitis et relatiui in persona. Non excusans quod antecedens et relatiu fiant idem sed sub diuerso modo. Illud enim quod fecit antecedens primarie huius relatiu fecit secundarie. Sequitur corollarie primo ex ista quod ad vtrumque se si sit relatio vnde dicitur florista. Non sit per quantum directa relatio casum. Namque vtrumque nunc quod scilicet huius relatiu. Sequitur corollarie secundo quod in istis exemplis vigil qui scripsisti eneida viuis memoria Ite criste fili dei viui qui natus es de maria. Ite in illa gaude maria ergo qui cunctas hereses sola interemisti. Ite in illa benedictus dominus qui sedes super cherubin non sit relatio proprie ad vtrumque sed potius ad nomen illius utriusque patet quod relatiua carent vtro. Ultimo alex. ponit Ultimū impedimentum in naturā relatiui et antecedentis cum dicitur. Non des ad vocem quicquid relata sed ad rem. Moyses: bona gens deus est pector eorum et est huius impedimentum. Relatiu sepe refertur ad fecatum antecedentis et non ad vocem antecedentis ut in exemplo predicto hoc relatiuum eorum non refertur ad huius antecedens bona gens quod discoueniunt sed refertur ad animum secundum fecatum suum ut scilicet ad ly hominum vbi cum predicta oratio tamen bona gens est scilicet viri et mulieris deus est pector eorum scilicet hominum. Improprietas est quod antecedens et relatiu discoueniunt in numero et etiam relatiuum dicitur referri tam ad antecedens secundum vocem quam secundum fecatum quod non fit. Non excusans est coueniencia scationis antecedentis collectiui singularis numeri cum relatiuo plus nūm In nomine enim collectiuo fecantur plura dicitur enim iohannes ianuenlis. Nomen collectiuum est quod in singulari numero sit plura ut gēs plus.

Notandum quarto et Ultimo.

Alex. ponit impedimenta in quantum regulā gramaticalem que est quod demonstratiuum et suū demonstrabile debent puenire in tribus sic adiectiuum et subiu in numero in genere et in casu: ut ille homo et ista regulā alex. ponit impedimenta duo: primum tenet se ex parte fecati: secundum tenet se ex parte pformitatis primum tangit cum dicitur. Impersonalis sit demonstratio sepe. Sal. monstrans dicitur: te misit aqua elizeus. Pro qui scimus demonstratio est duplex quādam personalis et est quando res demonstrata subiacet et p-sens est visui ut ille homo demonstrando hominem presentē Alia autem est demo-

De impedimentis.

quod huius constructio coniungit filios casus qui ad vocem huius diuersos qui ad fecatum ut homo asinus currit. Sequitur corollarie quod huius non est predictio predictio coniungit diuersa igitur si coniungit filia per quod diuersitas refertur ad res fecatas sed similitudo qui ad voces contradictio autem debet fieri ad idem ut patet primo periermenurum.

Fiet asinbasma sine recto clausula plena

Ad te det vicij: placet illa iura teneri

Questio fit: si fiat in his constructio duplex

Huius placet esse pbo: nobis placet esse pitos

Iungere cōsimiles debet coniunctio casus

Quā nisi pter q̄ similem retinet sibi formam

Actum siue pati signare gerundia possunt

Atque supina per huius datur his constructio duplex

Si tamen a verbis veniant signantibus actum

Hec delectatur in spectando quasi pulcra

Beque gerundiuus que sum gerit: esse videtur

Questio: si triplex illis constructio detur

Presbyter essendi causa vis clerice radi

Militis essendi causa precor arma parari

De impedimentis.

Essendi regem causa me posco iuvare

Infinitivo primum distingue supinum

Atq; gerundius primis suprema supina

Sic iungā verbo: p quod motum tibi signo
Utrum Littera alexandri In-

cipiendo ibi. Fiat asinbasma vsq; ibi. Fiat de voce sermo qñq;
per illā sit bene posita. Pro intellectu littere.

Notandum est primo constructio fm
notis est triplex. Prima de sinbasmatica et constructio in q nūis
construit cum xbo intrāsiue vt hō currit: et dicitur a sin quod ē con
et basis fundamentum qñ cum fundamēto qz suppositū et apposi
tum sunt fundamentū constructionis cuius rō ē ista. Sicut ē in na
tura sic ē in arte sed in natura materia cum forma ē fundamētū
totius esse q etia in arte constructio suppositi et appositi ē fundamē
tum totius constructionis. Axioma ē aristotelis scdo phicoz ars
imitat naturā. Axioma ē nota qz ex actu et potentia fit vñ p se
vt p nono methice: mō materia ē potentia forma autem actus.
Suppositum autē in arte habet se vt materia et appositū vt fōa
qre pcludit q constructio suppositi cum appposito ē fundamētū con
structionis. Secda constructio est parasinbasmatica et ē constructio
xbi cum obliq a pte post vbi scz denotat fieri trāsitiu de vna p
sona in aliā vt ego diligo petrum et dicitur a para quod ē iuxta et ba
sis fundamentum qñ iuxta fundamentū talis em constructio non
habet oia q requirunt ad orōnem pfectā qz licet habet xbum pso
nale tñ nō habet suppositū. Tercia constructio de asinbasmatica:
et ē constructio xbi impersonalis cum obliquo a pte añ vt loānis in
terest currere: et dicitur ab a qd ē sine et basis fundamentum qñ sine fun
damento qz nō habet fundamēta constructiois qz nec xbum pso
nale nec nūm. Primam constructioem stoici vocabāt dignas. Se
cundā vocabāt minus dignas sed terciā vocabāt indignas
eo q sunt sine recto et xbo psonali. Postea alexander in textu
mouet vñ dubiū vtrum iste orationes. Illuc placet esse pbo

